

α ω

KJERKBLAD

FOR INDERØY

NR. 2

2013

72. ÅRG.

God sommer!

Å klatre i trær

En gang i blant savner jeg å klyve opp i et tre. Komme meg litt opp i høyden og la meg svaie med treet i vinden. Det er sikkert bare å gjøre det. Men jeg lar det likevel være. Det har kanskje med alderen å gjøre. Eller med tyngden. Jeg vil jo ikke skade greinene og treet. Kanskje er det frykten for at tyngdekraften blir for sterk, og at jeg sikkert vil falle ned og skade meg selv som er grunnen til å la det være. Sist men ikke minst flauheten over å bli oppdaget av andre.

Men likevel, tenk å sitte på en grein, i tankene eller i drømme, og slå seg til ro der for en liten stund. Det er som å komme opp på en fjelltopp – i mindre skala. Kanskje fordi det høres så umulig ut for oss voksne, går det an å nyte det som en stor opplevelse, og nyte utsikten selv om det en ser bare er hageflekken rundt huset. Jeg oppdager i blant at når utsikten forandres, oppdager jeg nye ting som jeg ikke har sett før. Og jeg forundres i blant av synet – som om den vante utsikten fra bakkenivået får et korrektiv – om at det finnes en annen måte å se ting på som kan utfylle det jeg ser til daglig.

Det er visst også mye godt i et tre om vi skal tro mauren. Se på mauren å bli vis, står det i Bibelen. Og om jeg ikke har merket det enda, så kan det hende at det er en del maur som kjemper om min plass i treet. Enten er det sevje eller så melker de lus for sukker og bringer det med hjem til tua. Om det var et epletre kunne jeg kanskje kjent meg enig med at det er mat å finne i treet, eller hvis jeg er tidlig nok på våren kunne jeg selv tappe sevje av ei bjørk og drikke det.

Når jeg klatrer i trær får jeg se det samme som barn ser. Se det samme perspektivet, ned på

alt under. Som å sette seg på huk, da får jeg også det samme perspektivet – og kanskje et glimt av hvor stort alt virker. Det har litt med det å ha kontrollen med det som skjer også, og i et tre fins det litt beskyttelse fra greiner og bladverk, mot selv å bli sett.

Det var kanskje det Sakkeus håpet på da han kløv opp i et morbærtre. Siden han var liten av vekst, ble treet hans redning for å få sett noe som helst av det som foregikk. Men det var sikkert flaut for en voksen mann på rundt førti-femti år og sitte som et barn der oppe, ikke minst fordi han i dobbelt forstand ble sett ned på av alle andre, både fordi han var kort og fordi han var en toller som krevde for mye i avgifter. I treet kunne han holde seg litt skjult bak bladene og han ble nok litt forskremt av å ha blitt oppdaget, da Jesus så opp på ham og sa: ”Sakkeus, skynd deg og kom ned! For i dag må jeg ta inn hos deg.”

Å bli tilropt nedenifra er som å bli vekket opp av drømmen. Vekket opp av stillheten og suset i treet. Vekket opp av en sårt tiltrengt pause hvor inntrykkene fylte alle sansene og var det viktigste. Som barn var det kanskje mor som ropte inn til mat. Eller for Sakkeus en stemme han hadde lengtet å høre hele sitt liv – en som satt pris på ham og ville være hans venn.

Og vi får også klatre ned fra våre trær og ta inntrykkene med oss til bakkenivået og la de farge alle steder som før gav rom for kjedsomhet.

Ha en velsignet treklatringsommer!

Hilsen Sognepresten

Kjerkmarsj 18. august

Tradisjonen tro blir det kjerkmarsj fra Råstad til Sakshaug gamle kyrkje 18.august.

Prestevikar Jan Olav Veium vil gå sammen med oss og la oss delta i enkelt pilegrimsopplegg under-

veis. Dette blir en kjempefin tur i Guds vakre natur, i trivelig lag, og det blir også kaffeservering.

Oppmøte enten ved Gammelkjerka kl. 9.30 for busskyss til Råstad, eller ved avmarsj Råstad

kl. 10.00. Etter marsjen er det gudstjeneste i Gammelkjerka kl. 12.00, og hit er selvfølgelig også alle hjertelig velkommen!

Inderøy menighetsråd

TROSOPPLÆRING – det viktigste etter innføring av konfirmasjonen!

Nord-Innherad prosti får tilført litt over 2 mill kr årlig fra og med i år for å drive trosopplæring. Noen har sammenlignet dette med innføring av konfirmasjonen i 1736. Jeg tenker at trosopplæringen er helt avgjørende for Kirkens framtid.

Kristendomsfaget er fjernet

I over 200 år har skolen i Norge drevet opplæring på vegne av Kirken, ja skolen ble startet av Kirken for at barn og unge skulle lære seg å lese bibelhistorie, katekisme osv. I 1969 vedtok Stortinget at skolen ikke lenger skulle drive opplæring for Kirken, men det var først da vi fikk KRL-faget i 1997 at dette ble gjennomført veldig tydelig. Og det faget skiftet snart navn til RLE – Religion, livssyn og etikk. I dette faget er fortsatt kunnskap om kristendom med, men de som gikk på skolen før 1997, og spesielt før 1969, fikk en helt annen grundig innføring i kristen tro.

De som nå døpes inn i Den norske kirke kan derfor risikere å få ganske lite kjennskap til den kirken de er blitt medlemmer i. Det er sagt at ”den kirke som ikke overleverer (sin tro til neste generasjon), overlever ikke. Så alvorlig er faktisk denne situasjonen.

Trosopplæringsreformen

Derfor vedtok Stortinget i 2003 å sette i gang et forsøk med at Kirken og alle andre tros- og livssynssamfunn skulle få midler til å sette i gang egen opplæring. Det ble bevilget penger til et forsøk i perioden 2004–08 og et løfte om at alle menigheter skulle få tilskudd til opplæring i årene etter 2008. Det var ca 100 menigheter av totalt 1261 som fikk starte opp i 2004.

Både under og etter forsøket har det vært en gradvis opptrapping av tilskuddet. Det betyr at fortsatt er ikke alle med på dette. Når Nord-Innherad prosti får i år, er det enda 4 av de 12 pro-

stiene i Nidaros som ikke er med. Vi er derfor heldige som får lov til å komme i gang nå.

Oppgaven

Det oppdraget som menighetene nå får er å erstatte den opplæringen som skolen tidligere ga, ca 315 timer fordelt på de 10 årene i grunnskolen. De fleste menigheter har et konfirmantprogram på rundt 50 timer og noen andre tiltak som utdeling 4-åringsbok, Bibel osv, så det er ganske langt opp til 315 timer.

Hele prostiet får vel 2 mill til sammen tillønn, materiell og øvrige driftsutgifter. Det gir ca 2 ½ stilling som skal fordeles på 17 menigheter. Det betyr at det blir ikke så veldig mye på hver menighet, så det er stort behov for samarbeid og frivillig innsats hvis dette skal kunne gjennomføres.

For øyeblikket skjer det drøftinger i menighetsrådene om hvilke menigheter som bør samarbeide, og hvordan de nye stillingene skal fordeles, og så til høsten regner vi med at de første tiltakene kommer i gang.

Målet

Alle dømte er i målgruppen for denne reformen og håpet er at det blir like selvsagt å være med på trosopplæringen som det har vært å bli konfirmert. Om vi vil lykkes avhenger av flere faktorer. Vi trenger dyktige og inspirerte ansatte. Vi trenger mange frivillige medarbeidere, men først og fremst er det viktig at alle som velger dåp for sine barn, satser på at de blir med på trosopplæring.

Hvorvidt vi lykkes med denne reformen kan bli avgjørende for oppslutningen om kirka vår i årene som kommer.

Gustav Danielsen, prost

Framsidedbildet: Konsert med Henning Sommero, John Pål Inderberg og Trondheimsolistene i Sakshaug kirke. Foto: Tor Gunnar Nilsen. **Baksidedbildet:** Bilde fra Skjelvågen. Foto: Kjell Aasebø.

Geologi, vatn, gull og jenta Jerusalem

Geologi, vatn, gull...

På grensa mot Sudan, i Assosa-området, bad etiopiske myndigheter kyrkja, misjonen og meg om hjelp til å leite etter vatn, grave brønner og montere pumper. Å finne vatn i tørre områder uten bruk av ønskekvisst eller ein kostbar drillrigg, hadde eg lært av ein omreisande sveitser. Han var geolog og hadde som sitt kall fra Gud å reise rundt til tørre områder i heile verda for å lære folk å finne vatn. Dei geologiske beregningane han gav meg, heldt stikk, og vi fann vatn der ingen hadde gjort det før.

Området var eit eldorado for geologar. Ein norsk geolog som sat i Norge for over hundre år sidan, beregna ut ifrå sine geologiske kart at området rundt Assosa, Kurmuk og den Blå Nil måtte være det området i verda der det er mest gull i jorda. Så han rei inn med muldyr og esel. Han skreiv ei fantastisk bok om turen; "Igjenom Etiopiens Jungle". Han meinte at det må være frå dette området at Faraone i Egypt og Kong Salomo i Jerusalem fekk gullet sitt. Ein tidlegare russisk KBG-geolog bekrefta at det er fem gonger så mye gull i jorda her, som på dei plassene dei i Russland utvinn gull maskinelt.

Kurmuk var i 1979 ein liten by på begge sider av grensa mellom Etiopia og Sudan. Arbeidet

med å finne nok vatn var spennende og krevande. Den politiske situasjonen var farleg og utrygg. Smuglarar og stridande partar kryssa grensa att og fram under ein 17 år lang og blodig revolusjon. Sikkerheitsklarering for kvar tur tok mye tid.

...og jenta Jerusalem

Første gong eg kom inn i Kurmuk, opplevde eg noko eg aldri har opplevd verken før eller seinare. Ungene ropa ikkje "ferenchi" (fransk) slik dei gjer andre stader når dei får auge på eit kvitt ansikt. I staden ropa dei: "Abban ke dufe" ("Far din er komen"). Ropa gjorde meg både forlegen og nysgjerrig: Har eg eit barn her i denne byen? Ikkje så langt eg visste, så dette måtte eg finne ut av.

Eg stoppa bilen, og ut av flokken med ungar og vaksne, vart det puffa fram ei blyg lita jente på 6–7 år. Ho var lysare i huda enn dei andre, og at ho kunne ha ein kvit far, var innlysande, men kven? Det var ikkje første gongen jenta hadde høyrte dei andre ungene rope slik, for rett som det var kom det både gullgravarar og andre kvite til byen. Men ho var skuffa og lei seg, for alltid var det nokon annan enn pappaen hennes som kom.

I ettertid har eg fått vite at pappaen hennes var ein amerikansk

offiser, militærlege eller sjukepleiar, som jobba med bekjempelse av malaria nede i Gambela, ca. 25 mil lenger sør. Saman med så mange andre amerikanarar vart han utvist på 24 timars varsel under den kommunistiske revolusjonen. Sidan myndighetene jakta på CIA, tok mora dattera med seg og flykta nordover til den vesle byen Kurmuk. Sidan har dei ikkje høyrte noe frå han eller om han.

Eg spanderte boller og litt søt te på jenta og noen vaksne, mens ho fortalte deler av historia si. Men det med Amerika og CIA hadde ho lært å halde for seg sjøl. Ho var tydeleg skuffa over at eg ikkje var pappaen hennes og at han heller ikkje no kom for å hente henne. Sjøl var eg redd at ho kunne bli mobba for både hudfarge og herkomst. Rasisme med vonde og stygge utslag er dessverre ikkje ukjent i Afrika heller. Sjøl om det i grensebyen Kurmuk var mange nyansar i farge og ansiktsform blant folk, betrakta nok dei fleste i området ein bleik hudfarge som mindreverdige i forhold til det ekte og naturlege kolsvarte.

Kona mi og eg hadde noen år tidlegare mista ei nyfødd datter, som no kunne ha vori på alder med denne jenta. Vi spurte forsiktig om det var muleg å få adoptere henne, men det var det ikkje.

Og etter at brønnen i Kurmuk var ferdig og pumpa installert, mista vi kontakten med jenta. Men ho hadde gjort eit varig inntrykk på meg. Så eg har fortalt denne historia mange gonger både i Norge og her ute i Etiopia. Og her ute har eg ofte spurt om det er noen som veit kva som skjedde med henne vidare. Eg veit og at det er noen som var i andre klasse på Sandvollan skole skoleåret 1990/91, som fremdeles lurar på det.

Jenta heitte Jerusalem, og ein gong eg fortalte denne historia her ute, var det ei dame som meinte ho kjente noen som kanskje visste noe. Jungeltelegrafan gjekk mellom venner og bekjente over eit stort område. Sjøføren på traktoren vi hjalp bønder i Assosa med, hadde i mellomtida blitt prest. Og han meinte bestemt at han hadde døpt ei tenåringsjente ved namn Jerusalem. Kanskje det var henne? Jungeltelegrafan var no erstatta av eit mobilnett i

startfasen. Det må ha vori raudglødande. Mobilnettet har verkeleg skapt ei ny tid her i Afrika. Ei tid meinte noen å ha sett henne i Nakamte, men til slutt fikk ein av vennene mine kontakt med henne i storbyen Adama, ca 40 mil lengre sørover. Han rekte meg telefonen og eg spurte stortrende; "Er det du, Jerusalem?" Da ho bekrefta det, klarte eg ikkje å seie noko meir, gråten og tårene tok overhand. Slik endte vår første telefonsamtale.

Her er Jerusalem og dei tre eldste barna hennes. (Mannen til venstre er onkel til mannen hennes.)

Sidan har det blitt fleire samtaler og besøk i Adama. Eg samarbeider med det tekniske universitetet der i byen om vognprosjektet "Å sette hjul under tunge bærer." Slik treffer eg henne med jevne mellomrom. Og slik er historia ho har bedt meg fortelje vidare:

Ho ønsker hjelp til å finne far sin. Om han har forsøkt å leite etter datter si som vart fødd i Gambela i 1973, må det ha vori vanskeleg, da mora Are-gash Ares, rømte frå Gambela og dei folka han kjente. No er spora kalde. Mora, som no bur i Sudan, sendte eit brev til den amerikanske ambassaden, men ingenting kom ut av det. Ho treng ein Tore på sporet eller ein slektsgranskar som kan oppspore slektningar. Om noen som les Kjerkebladet har lyst til å prøve seg, kan du få namnet på far hennes av meg.

Etter at eg vart ferdig med brønnane i området rundt Kurmuk, gifta mora seg med ein vaktbetjent i finanspolitiet som skulle stoppe smugling over grensa. Da geriljabevegelsa OLF tok kontroll over Assosa, vart stefar og heile familien arrestert og sendt til Sudan for ideologisk omskolering. Da OLF seinare mista makta, vart ho og familien arrestert på nytt og sendt til ein leir på denne sida av grensa for avskolering.

No er Jerusalem gift og har 4 herlege barn. Dei ser på meg, denne bleike kvite fyren, som ein slags bestefarserstatning. Og i dei ser eg den vesle jenta i Kurmuk som sakna pappa'n sin. I påvente av at den ekte pappa'n skal dukke opp, sender ho barna

Jerusalem slik ho er no, mens ho ser på eit bilde eg tok av henne som jentunge i Kurmuk. Ho er saman med noen av dei som puffa henne fram til meg.

til ein engelsk skole for ekstra engelsk opplæring, slik at dei kan snakke med sin morfar når han kjem. Det er rørende når dei reiser seg og ber om det på flytande engelsk. Enn om han kunne komme og få oppleve dette! Er han ikkje i stand til å finne dei? Eller vil han ikkje vite av dei? Spørsmåla dei har er mange.

Når eg ber Jerusalem oppsummere alt ho har opplevd, svarer ho: Det den ateistiske revolusjonen og geriljaen gjorde mot meg, gjer meg trist og lei. Eg saknar ein pappa som kunne forsvare jenta si. Men når eg ser på mannen min og barna mine, er eg glad og lykkeleg. Og ho gjer erfaringa i bibelordet frå Jes 9,1-4 til sitt:

"Det skal ikke lenger være mørke for det land som er i treng-

sel. Før i tiden førte Herren vanære over Sebulon-landet og Naf-tali-landet. Men i fremtiden skal han la dem komme til ære: veien ved havet, landet på den andre siden av Jordan og Galilea, der andre folkeslag bor. Det folk som vandrer i mørket, får se et stort lys; over dem som bor i skygge-landet, stråler lyset fram. Du lar dem juble høyt og gjør gleden stor. De gleder seg for ditt åsyn som en gleder seg i kornhøsten, som en jubler når hærfang skiftes. For åket som tynget folket, stangen over nakken på det og staven som driveren brukte, har du brutt i stykker som på Midjans dag."

*Mvh fra Etiopia;
Hans Birger Neergård*

Inderøyfest i kirkene

Alle foto:
Tor Gunnar Nilsen

Fra konserten "Sommerstreif" i Salberg kirke. Fra v. Maria Stattin, Siv Anette Lorentzen, Aud-Sissel Fiksdal Følstad, Trygve Vist, Bjørn A Bratsberg og Roger Moen.

Fra radiogudstjenesten i Sakshaug kirke, der bl.a. Ketil Verdal og Camilla Stenhoff Vist bidro sammen med kantor Siv Anette Lorentzen.

De Gram-mynominerte Trondheimsolistene gjorde en fantastisk konsert sammen med Henning Sommero og John Pål Inderberg i Sakshaug kirke.

Nok en gang viste Sakshaug kirke at den er et meget godt konsertlokale.

18. mars på Kjerkstu!

I to år tidligere har vi vært samlet på Kjerkstu 8. mars for å markere kvinnedagen, ved å ha fokus på kvinner i en verdensvid kirke. I år ble arrangementet flyttet til 18. mars fordi da fikk vi besøk av Mali- misjonær Else Storaas Vatne. Under dette arrangementet ønsker vi å samle inn penger til menighetens misjonsprosjekt i Mali.

Som menighet er det viktig å huske at Jesus ba oss gå ut i *all verden* med evangeliet. Misjon i *all verden* er; nabolaget, lokalsamfunnet, landet vårt og *all verden* omkring! Denne kvelden fikk vi samlet inn kr som vi gir til arbeidet i Mali. Else Storaas Vatne som er stedlig representant i Mali for NMS(Det Norske Misjonsselskap), ga oss denne kvelden ferske oppdateringer på hvordan arbeidet i prosjektet blir drevet nå, og litt hvilken utvikling de tenker seg. Mali er et land i krise, og det er ikke vanskelig å tenke seg at vår overflod av penger, kan komme godt med i arbeidet der. Norad støtter dette landsbygdutviklings- prosjektet, så for hver krone NMS samler inn, legger Norad til 10 kroner! Da hjelper det ennå mer!

I løpet av kvelden fikk vi også formidlet møte med to kvinner i Etiopia, gjennom Aase Neergårds skildringer fra nylig besøk der. Mange hadde gitt gevinster til utlodningen, så det de fleste hadde flaks nok til å få med seg noe hjem. For de som ikke vant, var det mulig å få kjøpt lys, som er produsert ved Knausen lysstøperi, til inntekt for NMS. Under pausen gikk praten løst rundt kaffebordet der om lag 25 mennesker var samlet. Brit Myklebust hadde ordnet en artig misjons-quiss som utfordret oss og ga god stemning i salen. Da arrangementet i år ble lagt til 18. mars var det også noen menn som var modige nok til å møte opp! De er hjertelig velkommen tilbake neste år selv om misjonskvelden da blir 8. mars igjen. Om noen vil lese mer om NMS sitt arbeid i Mali og verden, og kanskje støtte prosjektet økonomisk, viser jeg til nettsiden: nms.no.

For at vi i Inderøy skal huske på menighetens misjonsprosjekt i Mali i bønn og givertjeneste ønsker jeg å dele fra Storaas Vatne sin blogg (<http://famvatne.blogspot.no/>):

«TIRSDAG 28. MAI 2013

Forlengelse av bistandsprosjekt

Vårt prosjekt med NORAD-støtte har nå levert søknad til NMS om to års forlengelse av prosjektet.

Det betyr prosjektarbeid ut året 2015. Veien videre etter 2015 er ennå ikke planlagt.

Prosjektet vårt måtte legge om i 2011 pga invasjonen av nordområdene. Den halvdelen av prosjektet som jobbet med forvaltning av beiteområder i Seeno-distriktet nord-øst for Douentza ble lagt ned og alle prosjektarbeiderne ble overført til den del av prosjektarbeidet som lå utenfor det okkuperte området.

Med økt bemanning og økte ressurser ble det en intensivering av den delen av prosjektarbeid som hadde kampen mot omskjæring av unge jenter som målsetting. 16 nye landsbyer i området mellom Severe og Konna ble innlemmet i prosjektet.

I 2014 og 2015 vil prosjektet arbeide videre i de 30 landsbyene hvor man nå i 2013 er i gang. Innsatsen reduseres der endringene i befolkningens holdninger og handlinger er inne i et godt spor. Ressursene overføres gradvis til nye landsbyer, og i 2014 vil til sammen 46 landsbyer være inkludert i arbeidet som har som mål å få helt slutt på praksisen med å omskjære unge jenter.

Den innsendte søknaden skal behandles av NMS, som helt sikkert har innspill til forbedring av prosjektarbeidet. Men at NMS vil blankt avslå søknaden, det tviler vi på. Såpass med signaler har vi allerede fått

Else besøker en landsby hvor damene møtes regelmessig for å lære om skadevirkningene av omskjæring av jenter samtidig som de samarbeider om visse inntektsbringende aktiviteter. Arkivbilde fra november 2011.»

Tekst (unntatt utdraget fra bloggen):

Ingeborg Meslo Ulvin

Kristne og muslimer side om side i Sakshaug kirke

Flyktninger og innvandrere fra voksenopplæringa i Inderøy var på besøk i Sakshaug kirke før påske. Å få kjennskap til norsk kultur og tradisjon er en del av opplegget ved skolen, og før besøket hadde «Påske» vært tema i undervisninga.

I kirka ble gruppa tatt godt imot av sokneprest Einar B. Skomsvoll, som viste rundt og svarte på

spørsmål, og organist Silje Vang Pedersen sørget for vakker orgelmusikk.

Det var fornøyde elever som dro tilbake til skolen – takknemlige for mottakelsen de hadde fått og for det de hadde fått lære og oppleve.

Kari Nikolaisen

Mamoun syntes det var spennende å prøve orgelet – med organist Silje og medelever som tilskuere/tilhørere.

Elevene fikk blant annet lære navn på inventar i kirka. Her er de fotografert sammen med presten i koret – med alter, alterring, altertavle og døpefont.

Jesus til barna!!!!

Vi ønsker å gi Jesus til Barna, det er hovedmålsettingen i søndagsskolen. På Sakshaug drives det søndagsskole for barn på Kjerkstu parallelt med gudstjenesten søndager kl. 11. Noen ganger også uten at det er gudstjeneste i kirka, det for å få litt mer kontinuitet.

Mange har erfaring med søndagsskole og ønsker at barn og barnebarn selv kan få høre bibelfortellinger og få lære mer om tro. Det er det som foregår på søndagsskolen! Vi formidler historier fra bibelen på en måte som barna forstår. Vi har fortsatt flanellografen som mange regner som selve søndagsskolemarkøren! Samtidig er det andre moderne og pedagogiske metoder å benytte under formidlingen.

Søndagsskolen har tatt sommerferie nå, men vil starte opp

igjen til høsten. Nærmere annonsering vil komme!

På slutten av hver samling får alle med seg Guds velsignelse slik som i kirka. På søndagsskolen blir dette visualisert i form av såpebobler. Første gangen var det en av guttene som sa; *æ vil ha meir!* Da gir det inspirasjon til å jobbe videre med å gi Jesus til barna!!!

Send barna på søndagsskole til høsten!

Velkommen!!!!!!

*Tekst og foto:
Ingeborg Meslo Ulvin*

Her driver barna og spiser opp bilde av 1. pinsedag. Ostepop, druer og blåbær dannet grunnen, 12 seigmenn var disiplene, 12 mini gulrøtter var ildtunger på deres hoder, ca 3000 smurf og seigmenn ble døpt og frelst den dagen i Jerusalem... Alt falt i smak – og barna lærte hvorfor vi feirer pinse.

Blåkløkker

Våren er over, sommaren er i startgropa, og blomstrane avløyser kvarandre i takt med årstidene. Ein typisk sommarblomst er blåklokka, blomstringa varer frå jonsoktida til ut i september, og det er ikkje mange urter som er betre kjent enn den. Blåklokka veks over heile landet, også høgt til fjells. Elles trivs ho best i tørre og åpne veksestader med ikkje altfor næringsrik grunn. Vi finn henne gjerne i tørrbakkar, vegkantar, skrinne enger, rabbar og berghyller. I eldre tider vart ofte den første blåklokkeblomstringa sett på som eit kalendermerke, no kunne ein begynne med slåttent.

I musikalen ”Troost i taklampa” skriv Alf Prøysen om Blåklokkevikua, og let ungjenta Gunnvor Smikkstugun uttrykke på sin hedmarksdialekt den veka da blåklokka blomstrer ut for fullt:

«Nå ligg steinrøysa solvarm med fingerstrå, – Blåklokkevikua – je er heme nå – Blåklokkevikua – den var lykka for meg – .»

Ei vakker sommarvise, der det også står om denne veka: ”Den vi fekk som ei gave da vi var små– –”, – og blåklokka er blitt brukt ”som ei gave” i barns leik, i alle fall før i tida. Småjentene tredde klokka på fingeret som eit fingerbøl, kyr av kongler kunne få ei blåklokke om halsen som ei bjelle. Og dersom ein greidde å vrenge ei blåklokke utan at ho gikk sund, kunne ein ønske seg tre ting som visstnok skulle gå i oppfylling.

Det finnes ingen opplysningar om at blåklokka er brukt i folkemedisinen her i landet. I

Nord-Amerika skal enkelte indianerstammar ha brukt den mot diverse plager. Røttene skal ha ein søtleg smak, og det har hendt at barn også her har smakt på dei.

Campania er ein region i Sør-Italia, rundt Napoli. På 400-tallet levde den ærverdige biskop Paulinus i byen Nola i Campa-

er inne på klokker: Den første kjerkeklokka vi hører om her i vårt land, var visstnok ei gave frå kong Olav Haraldson til Clemenskjerka i Nidaros, som kongen skal ha tatt initiativ til å bygge i 1016.

Men tilbake til blåklokka. Det latinske namnet er *Campanula*

nia. Ei legende fortel at biskopen ein gong gikk ein kveldstur. Han hadde gått langt og sette seg ned ved vegkanten for å kvile. Da syntes han at han hørte ein fin liten klang, og da han såg seg om, fikk han sjå at ringlinga kom frå ei lita blåklokke. Biskopen tok blåklokka med seg heim, og som eit minne frå denne vakre kvelden, fikk han ein smed til å støype ei stor kopparklokke med samme skapnad som blomsten. Det vart den første kjerkeklokka. Biskopen fikk sett klokka inn i kjerketårnet i Nola, og når ho ringte, samla dei kristne i byen seg til messe. Med det same vi

rotundifolia. Det første ordet er etter området Campania, og *rotundifolia* betyr ”runt blad”. Dei første grønne blada som kjem frå grunnen er runde, seinare veks det blad oppover stilken, men dei er lange og spisse.

Mange diktarar har brukt blåklokka som motiv i dikt og vers. Det er ikkje så rart, for denne blomsten er ein kjær og velkommen plante, og vi kan seie som Prøysen om blåklokkeveka:

”Vi er i a nå!”

Sigrid Haavik

KANTORILEDERKURS

Bildet viser alle deltagerne og er tatt under øvelsen før gudstjenesten i Sakshaug kirke.

Forbundet 'Ung Kirkesang' har et tilbud for alle korsangere fra 10 år og oppover hvor man drar på helgekurs for å lære seg å dirigere. Kurset har 4 nivå, hvert nivå består av to helgekurs. Hver samling får man undervisning av dyktige instruktører.

Undervisningen består av emnene:

- Lære direksjon
- Notelære
- Sang og stemmebruk
- Spille på instrument
- Lek, sang og oppvarming
- Organisasjon og samarbeid

Her på Inderøy har vi holdt kurs to ganger. 1B i september 2011 og 1A, 1B, 2A og 2B i april 2013. Kurset er veldig interessant i forhold til å lære seg å lede et kor,

også får man møte folk fra hele landet.

Kurset vi hadde her i april var veldig koselig, spesielt for min del. Jeg fikk møte korvennene mine som jeg ikke hadde fått møtt på en stund. Når vi kom fredagen var det først bli kjent-leker før vi spiste og begynte undervisningen. Lørdagen besto av korøvelser, undervisning, fritid og en hyggekveld helt til slutt. Hyggekvelden er noe av det koseligste på hele kurset. Alle på kurset blir samlet, noen opptre med noe de har lyst til, andre har leker eller noe lignende, mens resten ser på/er med på lekene. På søndagen er det alvor. Først er det gudstjeneste hvor det er vi som er med på kurset som leder sangen og musikken. Vi som var

på det høyeste nivået, altså 2B, dirigerte resten av koret mens de sang. Dette var en del av den praktiske prøven som man må igjennom. Etter gudstjenesten var det tilbake til Kjerkstu for å ta prøven som 1B og 2B må ta for å få godkjent nivået. Etter prøven samlet alle seg for å få utdelt diplomer. Alle smilte og var blide helt til det var tid for å dra hjem. Triste som vi var gikk vi rundt og ga farve klemmer til alle sammen. Gleder oss til neste gang!

Neste kurset er i Mosjøen i september og inneholder alle kursene fra 1a-3a.

Aud-Sissel Fiksdal Følstad

Foto: Siv Anette Lorentzen

Audun, Johanna, Aud-Sissel og Birgitte. De sang en sang som kvartett under gudstjenesten.

Sigrid Amalie, Ragnhild, Emilie, Solveig, Tia og Hizen under deltagerbevisutdelingen. De gikk kurs 1a.

Slekters gang

INDERØY SOKN

Døpte

- 31.03.** Ragnhild Melhus
Vetle Andreas Neergård
Eirik Berre
Per Sakshaug Kristensen
Gustav Norum Hallset
- 14.04.** Ane Elise Fossum
- 28.04.** Linus Leånder Høe-Hembre
- 02.06.** Marius Roel Olsen
- 09.06.** Benjamin Brikselli
Nora Johanne Haugberg Solheim

Døde

- 09.03.** Aud Wang f. 1935
- 23.03.** Amalie Fjære f. 2013
- 26.03.** Torbjørn Fjerstad f. 1940
- 25.04.** Anne Brit Rotvold f. 1955

RØRA SOKN

Døpte

- 01.04.** Alva Oline Hvidsten
Gabia Marie Johnsen
- 26.05.** Eira Fjelnseth Wold

Døde

- 26.04.** Trond Johnsen f. 1958
- 08.05.** Kjell Magnar Olsen f. 1960
- 16.05.** Roald Austad f. 1958

SANDVOLLAN SOKN

Døpte

- 05.05.** Markus Lyngstad
- 26.05.** Eirin Høyem Ferkingstad
Emma Amalie Velvang Høyland
Rakel Kvakland

Døde

- 26.05.** Gunnar Arnfinn Bjerkan f. 1935

MOSVIK SOKN

Døpte

- 24.03.** Christian Jenssen
- 21.04.** Lina Dolmseth Breivik
- 20.05.** Sondre Wennes

Døde

- 09.04.** Karl Mads Berget f. 1932
- 14.03.** Ellen Selseth f. 1922
- 16.04.** Sverre Edvard Kjesbu f. 1923
- 30.05.** Astris Oppheim f. 1925

Prestesituasjonen på Inderøy

Prestesituasjonen på Inderøy har vært ustabil etter at både Sverre Gustad og Margrete Holmeide sluttet i 2012. Heldigvis ble Einar Bach Skomsvoll ansatt og begynte 1.oktober 2012. Det ble også ansatt enda en prest som skulle begynt tidlig i 2013, men vedkommende fikk etter ansettelsen hos oss tilbud om stilling i Oslo. Av familiære grunner ønsket vedkommende å være i Oslo, og trakk seg derfor fra stillingen på Inderøy.

I april ble stillingen så lyst ut på nytt, men da det ikke meldte seg kvalifiserte søkere, har bispedømmerrådet bestemt at stillingen skal lyses ut på nytt. Det vil skje i august. Kommer det da aktuelle søkere, vil ansettelsen kunne skje i november og ny prest være på plass tidlig i 2014.

Våren 2013 har Einar Skomsvoll hatt hjelp av prestevikar Jan Olav Veium i 50 % stilling, prostiprest Geir Gravaas i 25 % stilling og pensjonist Sverre Gustad i 25 % stilling. Det blir etter all sannsynlighet også ordningen til høsten. Jeg er glad for at disse tre har stilt opp og gjort en fin innsats, så prestejtenesten vil på denne måten bli godt ivaretatt også til høsten. Men jeg håper at vi ved neste utlysning kan få en ny fast prest til Inderøy. Vikarer kan bidra med mye, men uten fast prest vil noe av det langsiktige arbeidet bli skadelidende, samtidig som det blir ekstra belastninger for den ene faste presten.

Gustav Danielsen, prost

Messeliste

<p>29.06. Sakshaug gml kyrkje kl 19.00
Persokmesse v/spr.
Bach Skomsvoll</p>	<p>31.07. Hamnasætran kl 18.00
Olsokvandring v/spr.
Bach Skomsvoll</p>	<p>08.09. 16. s. i treenighetstiden
Matt 11, 16-19
Sakshaug kyrkje kl 11.00
Gudstjeneste v/vikapr
Konfirmantpresentasjon
Mosvik kirke kl 19.00
Kveldsgudstjeneste v/spr.
Bach Skomsvoll
Konfirmantpresentasjon</p>
<p>30.06. 6. s. i treenighetstiden
Mark 3, 13-19
Hustad kyrkje kl 11.00
Gudsteneste v/prostiprest
Geir Gravås</p>	<p>04.08. 11. s. i treenighetstiden
Joh 8, 31-36
Solem kl 12.00
Friluftsgudsterneste v/spr.
Bach Skomsvoll</p>	<p>15.09. 17. s. i treenighetstiden
Mark 5, 35-43
Vestvik kirke kl 11.00
Gudstjeneste v/spr.
Bach Skomsvoll
Heggstad kyrkje kl 11.00
Gudsteneste v/vikar</p>
<p>07.07. 7. s. i treenighetstiden
Mark 5, 25-34
Kjerknestangen kl 11.00
Friluftsgudstjeneste v/spr.
Bach Skomsvoll</p>	<p>11.08. 12. s. i treenighetstiden
Joh 4, 27-30, 39-43
Hustad kyrkje kl 11.00
Gudsteneste v/prost
Gustav Danielsen</p>	<p>22.09. 18. s. i treenighetstiden
Mark 1, 40-45
Salberg kyrkje kl 11.00
Gudsteneste v/vikar
50 års konfirmantfest
Sakshaug kyrkje kl 19.00
Kveldsgudstjeneste v/vikar</p>
<p>14.07. 8. s. i treenighetstiden
Mark 12, 28-34
Sakshaug gml kyrkje kl 11.00
Gudstjeneste v/prestevikar
Linda Aune</p>	<p>18.08. 13. s. i treenighetstiden
Joh 15, 13-17
Sakshaug gml kyrkje kl 12.00
Gudstjeneste v/prestevikar
Jan Olav Veium
Kjerkmarsj</p>	<p>29.09. 19. s. i treenighetstiden
Luk 9, 57-62
Heggstad kyrkje kl 11.00
Gudsteneste v/spr.
Bach Skomsvoll
50 års konfirmantfest
Mosvik kirke kl 11.00
Gudstjeneste v/vikar
50 års konfirmantfest</p>
<p>21.07. 9. s. i treenighetstiden
Luk 6, 36-42
Hustad kyrkje kl 11.00
Gudsteneste v/spr.
Bach Skomsvoll
Vestvik kirke kl 19.00
Kveldsgudstjeneste
v/prestevikar Linda Aune</p>	<p>25.08. Vingårdssøndag
Matt 19, 27-30
Mosvik kirke kl 11.00
Gudstjeneste v/prestevikar
Jan Olav Veium
Sakshaug kyrkje kl 19.00
Kveldsgudstjeneste
v/prestevikar Jan Olav Veium</p>	<p>06.10. 20. s. i treenighetstiden
Matt 18, 1-11
Sakshaug kyrkje kl 11.00
Gudstjeneste v/spr.
Bach Skomsvoll
50 års konfirmantfest
Salberg kyrkje kl 19.00
Kveldsgudstjeneste v/spr.
Bach Skomsvoll</p>
<p>28.07. 10. s. i treenighetstiden
Mark 11, 25-26
Salberg kyrkje kl 11.00
Gudsteneste v/prestevikar
Linda Aune</p>	<p>01.09. 15. s. i treenighetstiden
Joh 15, 9-12
Salberg kyrkje kl 11.00
Gudsteneste v/spr.
Bach Skomsvoll
Konfirmantpresentasjon
Heggstad kyrkje kl 19.00
Kveldsgudstjeneste v/spr.
Bach Skomsvoll
Konfirmantpresentasjon</p>	
<p>29.07. Olsokdagen
Luk 22, 24-27
Sakshaug gml kyrkje kl 18.00
Olsokmesse v/prestevikar
Linda Aune
Hustad kyrkje kl 19.30
Olsokmesse v/prestevikar
Linda Aune</p>		

INDERØY PRESTEGJELD

www.inderoy-prestegjeld.no

KYRKJEKONTORET

Inderøy kyrkjekontor tlf. 74 15 60 20
Telefax 74 15 60 21
Sokneprest Einar Skomsvoll..... 74 15 60 20
..... mobil 952 78 243
e-post: post@inderoy.kirken.no

KONTORTID

Mandag–fredag kl. 10.00–14.00
Ellers etter avtale. Mandag har prestene fri.

INDERØY KIRKELIGE FELLESRÅD:

Kyrkjeverge:
Kjell Westerdahl..... tlf. 74 15 60 20
mobil 910 05 835

Assisterende kyrkjeverge:

Helge Brattaker mobil 917 10 639

Kantorar:

Siv Anette Lorentzen mobil 951 22 201
Silje Vang Pedersen..... mobil 907 35 272

Kyrkjjetenar / kyrkjegardsarbeidar:

Tor Gunnar Nilsen mobil 909 13 467
Kåre Jørstad mobil 906 52 806
Odd Hamstad mobil 957 98 990
John Halvor Berg mobil 906 64 605

Leiar i fellestrådet:

Ann-Kristin Wiik Langfjæran,
mobil 951 75 797

INDERØY SOKN:

Leiar i soknerådet:
Maria Aune mobil 957 95 586

Inderøy Kirkestue: Bestilling av rom i
forbindelse med minnesamvær, selskaper
m.m.: Solveig B. og Reidar Pedersen,
tlf. 47 64 49 09, mobil 957 88 829

RØRA SOKN:

Leiar i soknerådet:
Frode Neergård mobil 917 97 848

SANDVOLLAN SOKN:

Leiar i soknerådet:
Gunvor S. Moberg mobil 924 65 985

MOSVIK SOKN:

Leder i menighetsrådet:
Ann-Kristin Wiik Langfjæran,
mobil 951 75 797

Mosvik kirkestue..... tlf. 74 06 46 97

KJERKBLAD FOR INDERØY

Utgjevar: Sokneråda i Inderøy prestegjeld

Redaksjonskomité: Rune Langfjæran, redaktør (e-post: longbeach@mosvik.net), Einar Bach Skomsvoll
(e-post: einar.bach.skomsvoll@inderoy-kirken.no), Kari Nikolaisen (e-post: kari.nikolaisen@ntebb.no),
Nina Fossum (e-post: ni-fossu@online.no).

Sparebank1: 4202 18 67785

Det står skrevet: *Olsokdagen: «Nå ble det også en strid mellom dem om hvem som skulle regnes som den største. Da sa han til dem: «Kongene hersker over sine folk, og de som har makten, lar seg kalle velgjørere. Men slik er det ikke blant dere. Den største av dere skal være som den yngste, og lederen skal være som en tjener. For hvem er størst, den som er gjest ved bordet, eller den som er tjener? Er det ikke gjesten? Men jeg er som en tjener blant dere.»*
Luk 22,24-27